

Skriftlig fremsættelse (2. juni 1998)

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg skal hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om beskatning af livsforsikrings-selskaber, pensionskasser, pensionsfonde, opsparings- og pensionsordninger (pensionsafkastbeskatningsloven).

(Lovforslag nr. L 97).

Forslag til lov om ændring af pensionsbeskatningsloven, realrenteafgiftsloven, fondsbeskatningsloven, kildeskatteloven og skattekontrolløven. (Filialer af EU-forsikrings-selskaber og pengeinstitutter, symmetri i pensionsbeskatningen, afgift af aktieafkast og afskaffelse af kvoteordningen).

(Lovforslag nr. L 98).

Forslag til lov om ændring af forskellige skatte- og afgiftslove. (Konsekvensændringer i forbindelse med gennemførelsen af pensionsafkastbeskatningsloven og ophævelse af realrenteafgiftsloven).

(Lovforslag nr. L 99).

Efter gældende regler betales der realrenteafgift af kapitalafkastet af opsparing i pensionsordninger. Realrenteafgiften blev indført i starten af 1980'erne. Den hidtidige skattefrihed var uforenelig med en holdbar udvikling i de offentlige finanser.

Realrenteafgiften blev indført, da der var høj og ustabil inflation. Derfor blev skatteprocenten gjort afhængig af realrenten, så afkastets værdi kunne stabiliseres. Skatteprocenten blev altså gjort variabel. Derudover blev store dele af afkastet i pensionsordninger undtaget fra beskatning, herunder afkastet af investeringer i aktier.

Tiden er nu løbet fra denne beskatningsform. I dag er inflationen lav og stabil, og danskerne har fået meget mere fleksible muligheder for at tage lån og omplacere deres opsparing. Det er godt, men forudsætter til gengæld en stabil og logisk

sammenhæng mellem skatten på sammenlignelig indkomst.

Derfor foreslås det at lægge realrenteafgiften om til en kapitalafkastskat med en fast lav sats på 26 pct. og at gøre skattegrundlaget bredere. Satsen på 26 pct. er sat lavt for at fastholde en skattemæssig tilskyndelse til at foretage pensionsopsparing. Men ikke så lavt, at forskellen til værdien af rentefradraget fører til store pengeomplaceringer, lånefinansierede indskud og dermed forringelser af de offentlige finanser i en størrelsesorden, der ikke kan overskues.

Overgangen til fast sats har først fuldt ud virkning fra og med indkomståret 2002.

I forbindelse med overgangen til fast sats foreslås det at foretage ændringer af beskatningsgrundlaget. Efter de gældende regler kan pensionsinstitutter medregne urealiserede gevinster på obligationer efter et såkaldt matematisk kursopskrivningsprincip. Det foreslås bl.a., at gevinst og tab på obligationer fra indkomståret 2002 skal medregnes efter lagerprincippet. Det vil sige, at det er ændringen i handelsværdien af værdipapirerne fra årets begyndelse til årets udløb, der indgår i beskatningsgrundlaget.

Overgangen fra matematisk kursopskrivning til lagerprincippet indebærer, at pensionsinstitutterne skattemæssigt konstaterer en éngangsgevinst. Som en overgangsordning foreslås denne éngangsgevinst medregnet ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget med som hovedregel 20 pct. i hvert af indkomstårene 2001-2005.

Efter de gældende regler indtægtsføres henholdsvis fradrages gevinst og tab ved pensionsinstitutters afståelse af obligationer over en årække. Gevinst og tab føres på en særlig realisationssaldo, og 20 pct. af saldoen ved årets udløb tillægges henholdsvis fradrages ved opgørelsen af afgiftsgrundlaget. Denne særrregel foreslås ikke videreført. Gevinster og tab skal således fuldt ud indgå i beskatningsgrundlaget i det